

ВАСИЛ АРНАУДОВ И СОФИЙСКИЯТ КАМЕРЕН ХОР

Само по себе си включването на Софийския камерен хор в програмата на XIII международен музикален фестивал Мартенски музикални дни показва добрия вкус на организаторите му. Концертът на тези изискани музиканти на 28 март в Дома на културата направи слушателите съпричастни на едно изкуство от най-висок ранг, за което у нас и в чужбина се говори само с уважение и възторг.

Програмата на техния концерт събра като във фокус повечето от основните линии на тазгодишния фестивал: честване 70-годишнината на н. а. Филип Кутев, 100-годишнината на Сергей Рахманинов, 60-годишнината на Бенжамен Бритън. От друга страна тя отреди достойно място на българската музика, от която бе съставена първата част. Трудно и може би ненужно е да се сравняват по стойност творбите, които бяха изпълнени — з. а. Васил Арнаудов не допуска в репертоара си произведения от съмнителна проба, но ясно личи обединяващото начало при подбора им, особено в българската част: нежни интимни песни, изразяващи най-съкровени преживявания или впечатления. Именно тази топла, задкушерна човечност беше нишката, която свързва творбите на композитори, различни по възраст и стил, но еднакво дълбоко докоснали се до най-съкровени струни: Тодор Попов („Очи, очи“ и „Импресии“), Симеон Пиронков („Светлият дъжд“ и „Пей, пичко“), Александър Ганев („Нощен вихър“ и „Моя да бъде дезойка“), Филип Кутев („Димянинка“ и „Лале ли си, зюмбюл ли си“). Като логичен завършек и кульминация в програмата на първата част дойде цикълът „Приглушени песни“ на Любомир Пилков, едно съзерцателно философ-

ско произведение, писано през последните години и намерило своя пръв изпълнител и тълкувател в лицето на Софийския камерен хор и Васил Арнаудов. Във втората част на концерта хорът поднесе „Четири песни“ оп. 15 от Рахманинов, Бритъновите „Церемонии“ оп. 27 (ритуал на музика, писана за хор от момчета и арфа) и прелестния бис „Славеят“ от Шуберт.

Тази толкова богата и разнообразна програма, която е само част от огромния репертоар на хора, показа от различни страни неговото майсторство. Съставът е грижливо подбран — първото условие за изграждането на такъв чувствителен, гъвкав певчески апарат. Отличен гласов материал, музикалност и артистичност са качества, присъщи на всяка една от певците и това позволява на техния ръководител да поиска и получи от тях всичко — от префинено „пианисимо“ (Ф. Кутев) до блестящо „фортисимо“ (Бритън), широка пластична, гъвкава фраза (Рахманинов) или скоропоговорка (Ал. Танев). Дихание, звукоизвличане, интонация, дикция тук вече не са технически проблеми, а средства, с които хорът достига същността на изпълняваните произведения. „Момичетата“, както ги нарича Васил Арнаудов музикант с интелегентност, финес и затова постигат еднакви резултати, независимо от това дали изпълняват предкласически или съвременен, български или чужд автор. И все пак не може да се отрече, струва ми се, афиниетът им към българската и съвременната музика.

З. а. Васил Арнаудов е познат отдавна на русенската публика, която го е оценявала достойно. Качествата на неговия Софийски камерен хор са в същност отражение на собствените му качества — музикантски, обществени, организаторски. Винаги търсещ и откриващ, винаги критичен и на най-високо художествено равнище, той започва и завършва концерта с устрем и енергия, които предизвикват впечатление за една непрекъсната приливаща река от звуци, чувства, настроения — разнообразни, искрящи с находчивост и остроумие и винаги единни.

Софийският камерен хор разполага с няколко велико гласни солистки, от които тук чухме Емилия Максимова — топла, лирично сопрано и младата студентка в Консерваторията Веселина Зорова, която за пръв път пък пред русенска публика и показа несъмнени гласови и музикални качества.

Пианистката Стоянка Славова, която временно замества титулярката Ирина Щиглич, поднесе един изпъсан съпровод с много вкус и съучастие в музичарането на диригент и хор, както при изпълнението на Рахманинов, така и на Бритън.

Софийските „момчета“ и техният диригент Васил Арнаудов се готвят за 45-дневното турне в Япония през май и юни и за участнето си в Берлинския музикален фестивал през октомври. Благодарни за голямото удоволствие, което имаха да ги чуят, русенци им пожелават сърдечно на добър час и голям успех.

Веселин БАЙЧЕВ